ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 13ης Δεκεμβρίου 2000 *

Στην υπόθεση T-69/99,

Danish Satellite TV (DSTV) A/S (Eurotica Rendez-vous Television), με έδρα το Frederiksberg (Δανία), εκπροσωπούμενη από τους J.-P. Hordies και A. Maqua, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την εταιρία fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τις K. Banks και M. Wolfcarius, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

υποστηριζόμενης από το

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο από τον Richard Plender, QC, και την R. V. Magrill, του Treasury Solicitor's Department, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία του Ηνωμένου Βασιλείου, 14, boulevard Roosevelt,

παρεμβαίνον,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή περί ακυρώσεως της πράξεως της Επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 1998, που απευθύνεται στο Ηνωμένο Βασίλειο και κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 28 Δεκεμβρίου 1998,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, Πρόεδρο, A. Potocki και A. W. H. Meij, δικαστές,

γραμματέας: G. Herzig, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 28ης Σεπτεμβρίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο της διαφοράς

1 Βάσει του άρθρου 57, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως άρθρου 47, παράγραφος 2, ΕΚ) και του άρθρου 66 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 55 ΕΚ), εκδόθηκε η οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298, σ. 23). Η οδηγία αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997 (ΕΕ L 202, σ. 60).

2 Το άρθρο 2α της οδηγίας 89/552, όπως τροποποιήθηκε, ορίζει στις παραγράφους 1 και 2:

«1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ελευθερία λήψεως και δεν εμποδίζουν την αναμετάδοση στο έδαφός τους των τηλεοπτικών εκπομπών που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη, για λόγους που εμπίπτουν σε τομείς τους οποίους συντονίζει η παρούσα οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν προσωρινά να παρεκκλίνουν από την παράγραφο 1, αν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η τηλεοπτική εκπομπή η προερχόμενη από άλλο κράτος μέλος παραβαίνει προφανώς, σοβαρώς και βαρέως το άρθρο 22, παράγραφοι 1 ή 2, ή/και το άρθρο 22α·

β) ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός παρέβη την (τις) διάταξη(-εις) του στοιχείου α' τουλάχιστον δύο φορές εντός των δώδεκα προηγούμενων μηνών·

γ) το συγκεκριμένο κράτος μέλος έχει κοινοποιήσει, γραπτώς, στο ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό και στην Επιτροπή, τις καταγγελλόμενες παραβάσεις, καθώς και τα μέτρα που σκοπεύει να λάβει σε περίπτωση νέας παράβασης·

δ) οι διαβουλεύσεις με το κράτος μέλος μετάδοσης και την Επιτροπή δεν κατέληξαν σε φιλικό διακανονισμό, εντός 15 ημερών από την κοινοποίηση που προβλέπεται στο στοιχείο γ', και η καταγγελλόμενη παράβαση εξακολουθεί.

Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση των μέτρων που λαμβάνει το κράτος μέλος, η Επιτροπή αποφασίζει αν τα μέτρα συμβιβάζονται προς το κοινοτικό δίκαιο. Εάν αποφασίσει ότι τα μέτρα δεν συμβιβάζονται προς το κοινοτικό δίκαιο, ζητείται από το κράτος μέλος να θέσει κατεπειγόντως τέρμα στα εν λόγω μέτρα.»

3 Κατά το άρθρο 22 της οδηγίας 89/552, όπως έχει τροποποιηθεί:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι εκπομπές των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους δεν περιλαμβάνουν προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων, και ιδίως προγράμματα που περιέχουν πορνογραφικές σκηνές ή σκηνές αδικαιολόγητης βίας.

2. Τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 επεκτείνονται επίσης και σε άλλα προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων, εκτός αν εξασφαλίζεται, δι' επιλογής της ώρας της εκπομπής ή με άλλα τεχνικής φύσεως μέτρα, ότι στην περιοχή μετάδοσης οι ανήλικοι δεν βλέπουν ή δεν ακούν κατά κανόνα τις εκπομπές αυτές.»

Ιστορικό της διαφοράς

4 Η εταιρία Danish Satellite TV (DSTV) A/S είναι εταιρία τηλεοράσεως υπαγόμενη στο δανικό δίκαιο. Η DSTV αναμεταδίδει διά δορυφόρου το τηλεοπτικό πρόγραμμα «Eurotica Rendez-vous Télévision» προς τους τηλεθεατές διαφόρων κρατών μελών, μεταξύ άλλων και του Ηνωμένου Βασιλείου.

5 Με επιστολές της 9ης Ιανουαρίου 1998, οι βρετανικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή και την DSTV ότι φρονούν ότι η τελευταία με τις εκπομπές της παρέβη

προφανώς, σοβαρώς και βαρέως το άρθρο 22 της οδηγίας 89/552, όπως έχει τροποποιηθεί, και δη τακτικά και τουλάχιστον δύο φορές εντός των δώδεκα προηγουμένων μηνών.

6 Ύστερα από ανταλλαγή παρατηρήσεων με την DSTV, η Βρετανική Κυβέρνηση εξέδωσε στις 30 Ιουλίου 1998 και βάσει του άρθρου 177 του νόμου Broadcasting Act 1990 το Foreign Satellite Service Proscription Order 1998 (στο εξής: Απόφαση).

7 Η Απόφαση επρόκειτο να τεθεί σε ισχύ στις 20 Αυγούστου 1998, εκτός αν δεν ψηφιζόταν από το Βρετανικό Κοινοβούλιο στο οποίο είχε υποβληθεί. Στις 17 Αυγούστου 1998 η DSTV ζήτησε από το High Court of Justice (England & Wales) (στο εξής: High Court) να της επιτραπεί να προσφύγει δικαστικώς κατά της Αποφάσεως. Στις 19 Αυγούστου 1998 η συνεδρίαση αναβλήθηκε για τις 9 Σεπτεμβρίου 1998 και διατάχθηκε η αναστολή εκτελέσεως της Αποφάσεως. Στις 9 Σεπτεμβρίου 1998 η DSTV έλαβε την άδεια να προσβάλει την Απόφαση. Μετά την άρση της αναστολής εκτελέσεως, στις 10 Σεπτεμβρίου 1998, η Απόφαση τέθηκε σε ισχύ αυθημερόν.

8 Κατά τα ουσιώδη η Απόφαση χαρακτηρίζει ως παράβαση ιδίως τη μετάδοση του προγράμματος «Eurotica Rendez-vous Télévision» και την προμήθεια των συναφών προϊόντων, τη διαφήμιση του προγράμματος και την ένδειξη των ωρών μεταδόσεως.

9 Με επιστολή της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας πληροφόρησε την Επιτροπή για την έκδοση της Αποφάσεως.

10 Με πράξη της 22ας Δεκεμβρίου 1998 που χαρακτηρίστηκε απόφαση (στο εξής: προσβαλλομένη πράξη), η Επιτροπή, θεωρώντας ότι τα μέτρα που έλαβε το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν εισάγουν διακρίσεις και ανταποκρίνονται στον στόχο της προστασίας των ανηλίκων, διαπίστωσε, στο άρθρο 1, ότι αυτά συμβιβάζονται προς το κοινοτικό δίκαιο.

11 Κατά το άρθρο 2, η προσβαλλομένη πράξη απευθύνεται στο Ηνωμένο Βασίλειο.

12 Στη συνέχεια η προσβαλλομένη πράξη κοινοποιήθηκε στην DSTV, στις 28 Δεκεμβρίου 1998.

13 Με απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 1999, το High Court απέρριψε την προσφυγή της DSTV και το παρεμπίπτον αίτημά της περί υποβολής προδικαστικού ερωτήματος στο Δικαστήριο κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ). Το High Court δεν επέτρεψε στη DSTV να προσβάλει την απόφαση ενώπιον του Court of Appeal. Η σχετική αίτηση που υπέβαλε η DSTV ενώπιον του Court of Appeal απορρίφθηκε από το δικαστήριο αυτό.

Διαδικασία

14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Μαρτίου 1999, η DSTV άσκησε την παρούσα προσφυγή ακυρώσεως.

15 Με διάταξη της 1ης Οκτωβρίου 1999, επετράπη στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας να παρέμβει στη δίκη προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.

16 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2000.

Αιτήματα των διαδίκων

17 Η DSTV ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη πράξη·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

18 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη ή εν πάση περιπτώσει αβάσιμη·

— να καταδικάσει την DSTV στα δικαστικά έξοδα.

19 Το παρεμβαίνον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη·

— επικουρικώς να την απορρίψει·

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

20 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η προσβαλλομένη πράξη την αφορά άμεσα, κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ), καθόσον επικυρώνει την Απόφαση, η οποία χωρίς την επικύρωση αυτή θα έπρεπε να ανακληθεί. Δεδομένου ότι δεν απαιτείται πλέον κανένα κρατικό εκτελεστικό μέτρο προκειμένου να εφαρμοστεί στην DSTV η προσβαλλομένη πράξη, κανένα εθνικό μέτρο διακριτικής ευχέρειας δεν παρεμβάλλεται μεταξύ αυτής και της προσφεύγουσας.

21 Το Δικαστήριο έχει κρίνει επανειλημμένα ότι η απόφαση της Επιτροπής που απευθύνεται σε κράτος μέλος και επικυρώνει μέτρα που έλαβε το κράτος αυτό αφορά άμεσα τους ιδιώτες (απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 1965, 106/63 και 107/63, Toepfer και Getreide-Import κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 101).

22 Το Δικαστήριο έχει κρίνει μάλιστα ότι μια απόφαση περί εξουσιοδοτήσεως απευθυνόμενη σε κράτος μέλος αφορούσε άμεσα τον ιδιώτη προσφεύγοντα, εφόσον οι αρμόδιες εθνικές υπηρεσίες τον είχαν πληροφορήσει ότι θα απέρριπταν την αίτησή του για άδεια εξαγωγής μόλις ελάμβαναν την εξουσιοδότηση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 115 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 134 ΕΚ) (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 1971, 62/70, Bock κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 977, σκέψεις 7 και 8).

23 Η Επιτροπή και το παρεμβαίνον αντιτάσσουν, κατά τα ουσιώδη, ότι η προσβαλλομένη πράξη δεν αφορά άμεσα την DSTV, εφόσον περιορίζεται να επιβεβαιώσει εκ των προτέρων ότι οι βρετανικές αρχές άσκησαν τη σχετική διακριτική εξουσία κατά τρόπο συνάδοντα προς την οδηγία 89/552, όπως έχει τροποποιηθεί. Η προσβαλλομένη πράξη δεν επικυρώνει, όπως στην προπαρατεθείσα υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Toepfer και Getreide-Import κατά Επιτροπής, κάποιο εθνικό μέτρο ούτε μπορεί να εξομοιωθεί με την απόφαση περί προηγουμένης εγκρίσεως διατάξεων του εσωτερικού δικαίου όπως οι επίδικες στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Bock κατά Επιτροπής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

24 Υπενθυμίζεται ότι για να αφορά άμεσα έναν ιδιώτη προσφεύγοντα, κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, η προσβαλλομένη κοινοτική πράξη πρέπει να παράγει άμεσα τα αποτελέσματά της στη νομική κατάσταση του ενδιαφερομένου και η εφαρμογή της να έχει χαρακτήρα καθαρά αυτόματο και να απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων (βλ. κατ' αυτήν την έννοια απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 1998, C-386/96 P, Dreyfus κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2309, σκέψη 43).

25 Ακριβώς όμως, όπως προκύπτει από την έκθεση των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς, η Απόφαση έχει αυτοτελή νομική υπόσταση σε σχέση με την προσβαλλομένη πράξη. Η Απόφαση τέθηκε σε ισχύ και παρήγαγε έννομα αποτελέσματα από 10 Σεπτεμβρίου 1998, ενώ η προσβαλλομένη πράξη εκδόθηκε στις 22 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους.

26 Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 2α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 89/552 όπως έχει τροποποιηθεί, η Επιτροπή αποφασίζει, εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση των «μέτρων που λαμβάνει το κράτος μέλος», αν αυτά συμβιβάζονται προς το κοινοτικό δίκαιο. Εξάλλου, σε περίπτωση αρνητικής εκτιμήσεως εκ μέρους της Επιτροπής, το κράτος μέλος καλείται να «θέσει κατεπειγόντως τέρμα στα εν λόγω μέτρα».

27 Δεδομένου ότι η προσβαλλομένη πράξη απλώς διαπιστώνει εκ των υστέρων το συμβατό προς το κοινοτικό δίκαιο της Απόφασης, η οποία εκδόθηκε αυτοτελώς από Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στο πλαίσιο της ασκήσεως της εξουσίας της εκτιμήσεως, η DSTV δεν μπορεί να επικαλεστεί τις προπαρατεθείσες αποφάσεις Toepfer και Getreide-Import κατά Επιτροπής και Bock κατά Επιτροπής, προκειμένου να στηρίξει το επιχείρημα ότι η εν λόγω πράξη επηρεάζει άμεσα τη νομική της κατάσταση.

28 Αντίθετα με την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Toepfer και Getreide-Import κατά Επιτροπής, εν προκειμένω η Επιτροπή δεν εξουσιοδότησε αναδρομικά το κράτος μέλος να διατηρήσει σε ισχύ ένα εθνικό μέτρο. Κατά συνέπεια, η προσβαλλομένη πράξη δεν υποκατέστησε το μέτρο αυτό και συνεπώς δεν το επικύρωσε αναδρομικά.

29 Αντίθετα με την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Bock κατά Επιτροπής, η Επιτροπή, εν προκειμένω, δεν παρέσχε στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος την προηγουμένη εξουσιοδότηση να εκδώσει εθνικά μέτρα και συνεπώς τα εθνικά μέτρα δεν εκδόθηκαν προς εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξης.

30 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσβαλλομένη πράξη δεν μπορεί να αφορά άμεσα, κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, την DSTV, η οποία συνεπώς δεν νομιμοποιείται να ζητήσει την ακύρωσή της.

31 Σημειωτέον ότι αυτό δεν σημαίνει ότι η προσφεύγουσα στερείται νομικής προστασίας. Πράγματι, όπως προκύπτει από τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η DSTV ορθώς προσέβαλε την Απόφαση ενώπιον του High Court.

32 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

33 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

34 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Συνεπώς το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας πρέπει να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Pirrung Potocki Meij

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Δεκεμβρίου 2000.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

A. W. H. Meij